

החברותא

בס"ד ערשי"ק פר' כי תצא ז' אלול תשפ"ג

החברותא בטעון פנימי לחברים גליון מס' 715

פנינים יקרים

כי תצא למלחמה על אויבך (כא, י) לפי שאמר בסוף פרשת שופטים כי תעשה הישר בעיני ה', על כן סמך ליה ואמר כי תצא למלחמה וגו' (כא, י) כלומר אם תעשה הישר בעיני ה' אז כי תצא למלחמה וגו' ונתנו ה' אלקיך בידך. (מחנה בלולה)

כי תצא למלחמה וכו' (כא, י) לעיל מיניה כתיב כי תעשה הישר בעיני ה' וסמך ליה כי תצא בא לרמוז שלעולם יתפלל אדם ואח"כ יצא לדרך שכן הישר בגימטריא "תפלה". (רבינו אפרים)

ונתנו ה' אלקיך בידך (כא, י) צ"ע דפתח בלשון רבים דהיינו אויבך וסיים בלשון יחיד דהיינו ונתנו, ונראה לי לומר בהקדם קושיא נוספת דהיינו מדוע כתיב כי תצא בלשון יחיד היה צריך לומר כי תצאו בלשון רבים, ונראה לי דבא לומר כי תצא למלחמה כאיש אחד בלב אחד דהיינו שלא יהיה פירוד ביניהם אז אני מבטיח לך ונתנו ה' אלקיך בידך כאיש אחד משא"כ להיפך, וכמו שאמרו חז"ל (שוח"ט תהלים ז) דבדורו של אחאב כולם עובדי ע"ז היו וע"י שלא היו בה דלטורין היו יוצאין למלחמה ונוצחין. (רבינו בחיי)

ונתנו וכו' (כא, י) הכוונה על השר שנמצא בשמים וכמו שמבואר בספרים ששום אומה אינה נופלת אא"כ השר שלה נופל תחילה. (רבינו בחיי)

ונתנו ה' אלקיך בידך ושבית שביו (כא, י) תנאי בהיתר יפת תואר, כלומר שדוקא אם ה' נותן את האויב ביד ישראל לגמרי, אבל אם היתה המלחמה כדרך המלחמות שאלו שובים מהם והאויב שובה מהם והדרך כשעושים שלום או בתוך המלחמה מחליפים שבויים שאינם מתאימים עוד למלחמה על זה לא הותרה יפת תואר, רק באופן שונתנו ה' אלקיך להאויב בידך לגמרי אז יוכל לעכבה בעל כרחו, והבן. (משך חכמה)

ונתנו ה' אלקיך בידך (כא, י) מובא בספרי אם עשית את כל האמור בענין סוף שה' אלקיך נותנו בידך ע"כ, מהו כל הענין? אלא שיש שני סוגי שבויים האחד קודם גמר הניצוח במלחמה והשני לאחר גמר הניצוח, דברי הספרי מתייחס לקודם גמר הניצוח ומבטיח שאם תעשה כל מה שאמור בענין תזכה לגמר נצחון ונתנו ה' אלקיך בידך, זוהי הבטחה. (עמק הנציב)

ושבית שביו (כא, יא) מצוה לקיים ושבית שביו כדי שלא ייראה כמזלזל במתנת מלך. (אוה"ק)

וראית בשביה (כא, יא) כלומר אם מתחילה נתן עיניו בה, אבל לא שלקחה למכרה ואח"כ נתן עיניו בה, וכן פירש הרשב"א מה שאמרו בספרי וראית בשביה מתפרש שראית בעת השביה ולא שנתן בה עיניו קודם המלחמה. (מלבי"ם)

יפת תואר (כא, יא) אין לי אלא בזמן שהיא יפת תואר, מנין אע"פ שהיא כעורה ת"ל וחשקת אע"פ שאינה יפת תואר א"כ למה נאמר יפת תואר? לא דברה תורה אלא כנגד יצה"ר. (ספרי-קדושין כא ע"ב)

והבאת אל תוך ביתך (כא, יב) הלשון תוך ביתך מלמדנו שתשב באהל בביתך כי כל הנלוים שעושה לה הוא כנגד יצרו אבל לא לכזותה בפני אחרים. (אדרת אליהו)

ועשתה את צפרניה (כא, יב) הטעם להכינה אל הקדושה והטהרה וכמו שהיה המצורע מגלח להכנס מן הטומאה אל הטהרה וכן גילוח הלויים וכן כתב בבאר מים חיים דלפי בעלי הקבלה יש סוד בהסרת הצפורניים. (מלבי"ם)

אגרות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

נפשו הוא, כי הפרט הוא הכלל, ויש על ידי כך עליה לכלליות שורשי נשמות ישראל. וזכות הצדקה שהקב"ה זיכהו לעשות ברוב רחמיו וחסדיו, הולכים התפילות לפניו בבחינת "והלך לפניך צדקך" (ישעיה נח, ח), ויזכה להיות נכלל בשורש הצדיק האמת, ודבר זה יביאוהו לשלימות וגם להיות זוכה ומזכה לכל ישראל את השלימות וכל הניצוצות יתעלו ויהי שלימות משיח בדורנו על ידי הלהבות תפילות ישראל בבחינת אש תמיד תוקד על המזבח של קרבן העולה שהיא כליל תקטר אשר זהו מה שהבטיחנו חז"ל על בית המקדש של אש של הבית השלישי הנוצר מאש תפילות בני ישראל, ועינינו תחזינה זאת במהרה בימנו אמן.

יחד עם תפילות עם ישראל הזכרנו לטובה את מע"כ ... ויעמדו כולם על הברכה ואני מברך אותו בבריאות השלימות ורוב נחת ושפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו, ויזכה להמשיך גם להבא בעבודת הקודש לעמוד לימין העניים ולשמח את לבם מתוך הרחבת הדעת. אמן כן יהי רצון.

נא יסלח לי מע"כ על איחור המענה, כי זה נבע מחולשת הבריאות, ונזכה לשמוע ולבשר תמיד בשורות טובות. ברגשי כבוד רב, בידידות נאמנה...

ב"ה, ירושלים ת"ו, ה' אייר תשל"ט.
ישאו הרי ציון וירושלים שלומים מרובים למעלת כבוד ידידנו הנעלה והיקר עמוד החסד איש חי ורב פעלים הרה"ח המפואר מוהר"ר ... שליט"א ברוקלין נ"י.

אחרי מבוא דרך הברכה והשלום בכל הדרת הכבוד וידידות נאמנה.

שמחתי לקבל פריסת שלום ממע"כ וגם קיבלתי נדבת הקודש, פרי עמלו ועשייתו לגבוה, הסכום של חמש מאות דולר, באמצעות ידידו הטוב מוה"ר ... הי"ו, עבור העניים אשר בארצנו הק'. ומאד נגע ללבי הדבר אשר כותב במכתבו שזכות הצדקה הזאת תעמוד לרפואתי השלימה, אכ"ר.

גם התרגשתי מאד לראות המראה הנאצל, שישנם אנשים בעלי נפש המרגישים מרחוק והקב"ה חוננם את הדעת האמיתי לדעת את המקום של צדקה נכונה, שזהו פרי עבודה של רבות בשנים עד שזוכין שהגוף הגשמי נהפך להיות שלימות של נפש, רוח נשמה. הקב"ה יעזרהו שיהי לו המשך ועליה לשורש הנפש ויזכה להגיע לשלימות תקון חטא עץ הדעת אשר שם גם תקון שורש

ב"ה, ירושלים ת"ו, טו' סיון תשל"ט.

לכבוד ידידנו היקרים אצילי הנפש הרה"ח
החשוב מוהר"ר ...
ברוקלין נ. י.

אחרי מבוא דרך הברכה והשלום ברוב
כבוד וידידות נאמנה.

הנה כבר עבר זמן מרובה מאז קיבלתי
אגרתך ההומיה ועל אף חפצי העז להשיב
לך אמרים, נבצר הדבר ממני מחמת חולשת
הבריאות, ה' יחזקני וירפאני.

וצערכם הגדול ושברון רוחכם גלוי לפני
תמיד, ואתם חקוקים על לוח לבי להשתתף
יחד אתכם בתפילתכם לפני הקב"ה שיפקוד
אתכם בזרע של קיימא במהרה אכ"ר.

ודעו לכם כי ישועת ה' כהרף עין, ולא מן
הדאגה והשברון תבוא הישועה. כי אם דרך
האמונה הפשוטה שתאמינו בפשיטות נוראה
כי השי"ת שומע אתכם ומקשיב לכל הגה
של תפילה היוצאת מקירות לבבכם אשר
אתם משרשי נפשות ישראל שיש להם
שייכות עמוקה עם צער של גלות השכינה
שהיא עכשיו בבחינת עניה סוערה לא
נוחמה, והיא מצפה ומחכה בכליון עיניים
מכל אלה שיכולים להועיל לה שתוכל
להיגאל ולהקימה מעפרה אשר היא
מושפלת עד שאול תחתיה ואין מנחם לה.
לכן נתנו לכם הכאב החזק הזה כדי שתרימו
כנער קולכם לצעוק ולזעוק מרה על גלות
ישראל ועל הצרות של עם ישראל בכלל
ובפרט. ועל ידי כך תכניסו התעוררות
גדולה בלבות בני ישראל באשר הם שם

להשיב את לבם לאביהם שבשמים כדי
למהר גאולתן ומגלגלין זכות על ידי זכאי
ותהיה ישועה כללית לעם ישראל ובתוך
הכלל יושע הפרט כי הפרט הוא הכלל, כמו
שמצינו אצל שרה אמנו כי הרבה עקרות
נפקדו עמה.

אבל אל נא אחי, לשעות בקול המחשבות
הזרות המייאשות אתכם ומביאות אתכם
לצער עמוק ושברון רוח, אתם צריכים
לצאת למלחמה גדולה נגד היאוש האופף
אתכם ואתם צריכים בכל כוחכם להסיר
הקטרוג הזה, כי בטבע האנוש קשה מאד
להשתחרר מן הפינוק של הצער הכבד הזה,
משום שהוא דבוק מאד ביסוד שלו, שהוא
יסוד היאוש או הגאווה. וזהו המלחמה לה'
בעמלק, שהיא מלחמת של למעלה מן
הטבע, וכערך המלחמה כך תבוא גם
הישועה של למעלה מן הטבע מאוצר
מתנת חנים מאוצר הנשמות הגנוזות של
כסא הכבוד.

לכן אזרו חיל וקבלו עליכם ידידים, להיות
תמיד שרוי בשמחה גדולה, על עצם הזכות
לבוא תמיד לפני המלך, אפילו יעבור עליכם
מה ואז תזכו לראות נפלאות השי"ת ולהיות
כלי מוכן להשראת הנפש והשראת השכינה,
ועל ידי זה תזכו להגיע לתקון השלימות של
חטא עץ הדעת ותזכו לקבל את אור הדעת
האמיתית של אור שבעת הימים אמן כן יהי
רצון.

מתוך תקוה נאמנה לשמוע ממכם תמיד
בשורות טובות.

ברגשי כבוד רב, בידידות נאמנה...

המשך פצוצים יקרים

כי תהיין לאיש (כא, טו) טעם סמיכות הפרשיות כתב רש"י (לעיל בפסוק יא) בא ללמדנו שאם נשאה סופו להיות שונאה, אמנם בצרור המור כתוב להיפך לפי שידוע שכשיש לאדם אשה ונושא אחרת עליה הוא שונא את הראשונה ואוהב את האחרונה, וכן כאן בפי"ת ועל כן אמר לא יוכל לבכר את בן האהובה שהוא בן יפת תואר ע"כ. (שער אהרן)

כי תהיין לאיש (כא, טו) הראויות להויה יצאו שפחה ונכרית שאין בהן הויה ולא קרינן וילדו לו, שאין הבן הבא מאחת מהן מתייחס אחר אביו אלא אחריהן ולכן אינו בנו לדבר מן הדברים ואינו יורש כלל. (ספרי)

האחת אהובה והאחת שנואה (כא, טו) וכי יש אהובה לפני המקום ושנואה לפני המקום? אלא אהובה אהובה בנשואיה שנואה שנואה בנישואיה, וקאמר רחמנא כי תהיין מלמד שחייבי לאוין תפסי בהם קדושים. (מסכת קידושין דף ס"ח ע"א)

האחת אהובה והאחת שנואה (כא, טו) ואם תאמר לפי פשוטו של מקרא מש"כ האחת אהובה והאחת שנואה, מאי נ"מ לפי הפשט, ואמרו בספרי רבי שמעון אומר בדרך ארץ הכתוב מדבר מגיד שסופו להיות שונא אותה ואוהב אחרת, ע"כ. ופירש המלבי"ם דר"ש דורש סמוכין, ופירש דהכתוב מבשרך שאם נשא יפת תואר סופו להיות שונאה, דר"ש אומר דהכתוב הזהיר לשנא לאחת מהן דצרות המה זה לזה וכל אחת קובלת על חברתא וכו' עיי"ש.

לשניאה (כא, טו) הטעם דלא כתב לשנואה אלא לשניאה, דשניאה ממש שאינה שנואה ממש מצד עצמה אלא הראשונה השניאה על בעלה משום שבאה בגבולה, דכה"ג והיה הבן הבכור לשניאה כעין חומר להיותה שנואה, כמש"כ לשניאה אותיות לו שנאה כלומר בעיני המקום. (פענח רזא)

לא יוכל לבכר (כא, טו) במה דברים אמורים כשאמר בלשון ירושה, אבל אם נתן מתנה דבריו קיימין, לפיכך המנחיל נכסיו על פיו לבניו כשהוא שכיב מרע ריבה לאחד ומיעט לאחר והשווה להן הבכור דבריו קיימין, ואם אמר משום ירושה לא אמר כלום. (רמב"ם)

כי את הבכור בן השנואה יכיר (כב, יז) יכיר בפשטות לפי שדרכו של אדם כשאינו רצה לגמול חסד עם קרובו עושה עצמו כאילו אינו מכירו כמש"כ ברות "מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה" בה זה ולימד שלזה יעשה הכרה ע"כ, דבר אחר יכיר יסביר לו פנים מלשון לא תכירו במשפט. (רבי מיוחס)

שלח תשלח וכו' (כב, יז) מצות שלוח הקן דההורג האם והבנים ביום אחד כאילו יכרית המין ההוא והבן. (רמב"ן) **לא יהיה כלי גבר על אשה וכו'** (כד, ה) ... והרקאנטי כתב על דרך קבלה יש כאן רמז שלא ישנה סדרי בראשית כי האיש הלושב שמלת אשה עושה מן המשפיע מקבל והאשה הלובשת בגדי איש עושה מן המקבל משפיע, יסוד המלבוש הוא סוד גדול לבעלי הקבלה. (ש"ך)

וענית ואמרת - ארמי אובד אבי וירד מצרימה (כ"ה, ה) הטעם שמזכירים את לבן הארמי ואת מצרים בשעה שמביאים את הבכורים. כי מטרת הבאת הבכורים לאות להכרת טובה על שהנחיל לנו הקב"ה הארץ הטובה הזאת. לא כשנים אלו שלא הכירו טובה. המצרים לא הכירו בטובה ליוסף שהצילם מרעב וממות. ולפניהם לבן הארמי אע"פ שיעקב גרם לו ברכה כמו שהוא עצמו הודה בכך בכל זאת בא לעקור את הכל... (מיכל מים חיים)

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050

☎ 02 - 5829688 פקס: 02 - 5325477

ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

